U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **A. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2011, č.j. OAM-77/ZA-ZA06-ZA12-2011, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 6. 2012, č. j. 29 Az 36/2011 – 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Hradci Králové v záhlaví uvedeným usnesením zastavil řízení o žalobě žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 6. 2011, č. j. OAM-77/ZA-ZA06-ZA12-2011. Rozhodnutím správního orgánu nebyla stěžovateli k jeho žádosti udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel uvedl v žalobě adresu K. 45, P., výslovně jako adresu pro doručování. Na obálce, v níž byla žaloba Městskému soudu v Praze zaslána, uvedl i adresu O.698/29, P. Na adresu K. 45, P., mu následně bylo dne 11. 8. 2011 doručeno vyjádření žalovaného k žalobě. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2011 byla věc postoupena Krajskému soudu v Hradci Králové s tím, že stěžovatel byl v době podání žaloby hlášen v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, a na adrese O. 698/29, P., se zdržoval jen při propustkách. Krajský soud v Hradci Králové následně žalobce vyzval ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez jednání a zda žádá zajištění tlumočníka. Tuto výzvu ze dne 22. 11. 2011 doručoval stěžovateli na adresu O. 698/29, P., kde ji stěžovatel dne 24. 11. 2011 převzal. V podání ze dne 2. 12. 2011 stěžovatel soudu sdělil, že na nařízení jednání trvá, žádá zajištění tlumočníka. Jako adresu pro doručování zde opět výslovně označil adresu K. 45, P. Usnesení o ustanovení tlumočníka doručoval krajský soud stěžovatel na tuto adresu do vlastních rukou. Podle doručenky obálky, v níž byla písemnost zaslána (č. l.

36), byla písemnost dne 27. 3. 2012 uložena, neboť stěžovatel nebyl zastižen; zároveň mu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Jelikož si stěžovatel písemnost nevyzvedl v úložní době a písemnost nebylo možné vložit schránky adresáta, byla dne 10. 4. 2012 vrácena soudu. Krajský soud dne 26. 4. 2012 zjistil telefonickým dotazem na pracovnice OAMP Kostelec nad Orlicí, že je stěžovatel hlášen k trvalému pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, do dne 16. 5. 2012 by se měl nacházet na propustce na adrese O. 698/29, P. Na obě tyto adresy následně krajský soud stěžovateli doručoval usnesení o ustanovení tlumočníka.

Při jednání soudu dne 11. 6. 2012 žalobce prohlásil, že se dále soudit nechce a bere žalobu zpět. Usnesením ze dne 11. 6. 2012, č. j. 29 Az 36/2011 – 42, krajský soud zastavil řízení o žalobě. Usnesení doručoval stěžovateli do vlastních rukou na adresu K. 45, P. Podle doručenky obálky, v níž byla písemnost zaslána (č. l. 51), byla písemnost dne 18. 6. 2012 uložena, neboť stěžovatel nebyl zastižen; zároveň mu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Jelikož si stěžovatel písemnost nevyzvedl v úložní době a písemnost nebylo možné vložit schránky adresáta, byla dne 29. 6. 2012 vrácena soudu. Krajský soud následně usnesení stěžovateli doručoval na adresu O. 698/29, P. Na této adrese bylo toto stěžovateli doručeno dne 23. 7. 2012. Dne 6. 8. 2012 podal stěžovatel proti usnesení kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení a zda je kasační stížnost podána včas.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

V projednávané věci bylo tedy nutné nejprve zodpovědět otázku, ke kterému dni nastaly účinky doručení napadeného usnesení. Soudní řád správní ani jiný právní předpis neobsahuje speciální úpravu doručování písemností v soudním řízení o přezkoumání správního rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Správní soud je proto povinen postupovat podle § 42 s. ř. s. a dále v souladu s § 42 odst. 5 s. ř. s. podle právní úpravy obsažené v občanském soudním řádu (zákona č. 99/1963 Sb.). Podle § 42 odst. 1 s. ř. s. soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Ukáže-li se toho potřeba, může soud požádat o doručení i jiný státní orgán. V projednávané věci byla písemnost doručována prostřednictvím držitele poštovní licence. Podle ustanovení § 46b o. s. ř., které vymezuje adresu pro doručování prostřednictvím doručujícího orgánu, je písemnost v prvé řadě nutno doručovat na adresu, kterou účastník uvedl ve svém podání. Soud je tedy povinen v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany zjišťovat místo pobytu účastníka řízení jedině tehdy, pokud má za to, že může být dán některý z důvodů pro zastavení řízení podle § 33 písm. b) nebo e) zákona o azylu.

Stěžovatel uvedl v žalobě adresu K. 45, P, výslovně jako adresu pro doručování. V podání ze dne 2. 12. 2011 tuto adresu opětovně označil za adresu pro doručování, přestože

mezitím v průběhu řízení převzal zásilku na jiné adrese. Nejvyšší správní soud má za to, že krajský soud postupoval zcela v souladu s ustanovením § 46b o. s. ř., jestliže stěžovateli doručoval usnesení na adresu K. 45, P. Pro doručování písemností do vlastních rukou podle § 49 odst. 1 o. s. ř. platí, že nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

Z doručenky obálky (č. l. 51), v níž bylo usnesení stěžovateli na adresu K. 45, P. zasláno, je zřejmé, že písemnost byla dne 18. 6. 2012 uložena. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl. Desátým dnem úložní lhůty byl čtvrtek dne 28. 6. 2012, tento den se podle § 49 odst. 4 o. s. ř. považuje za den doručení písemnosti. Za den doručení usnesení nelze považovat den 23. 7. 2012, kdy si stěžovatel zásilku převzal při následném doručování usnesení na jiné adrese, kde se měl podle informací krajského soudu zdržovat.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové stěžovateli – t.j. čtvrtek dne 28. 6. 2012. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t.j. dnem doručení, a to na čtvrtek dne 12. 7. 2012. Zákonná lhůta uplynula stěžovateli marně, kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 6. 8. 2012 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k tomu, že byla kasační stížnost opožděná, nezabýval se Nejvyšší správní soud žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu